Evoluție încă neconvingătoare

S-a încheiat și etapa a II-a — în sală — a campionatului național (masculin) de handbal. Și, în ciuda unor jocuri destul de echilibrate, nu putem fi mulțumiți de evoluția majorității echipelor. Deși au existat unele momente de joc bun, în care s-a putut observa că mulți dintre componenții echipelor noastre fruntașe au realizat un evident progres în ceea ce privește tehnica, etapa a purtat amprenta goanei după cele două puncte. Din această cauză, am asistat la partide cu multe neregularități, la folosirea unor soluții tactice în contradicție cu ideea că un sport are nevoie și de spectatori. Astfel — probabil și pentru că banii necesari organizării competițiilor vin dintr-un fond centralizat — nimeni nu se mai îngrijește de latura spectaculară a meciurilor.

Socotesc că la eliminarea acestei evidente deficiențe nici arbitrii nu-și aduc contribuția în măsură suficientă. Prin maniera în care conduc jocurile, unii dintre ei creează în momentul de față o nedorită confuzie în ceea ce privește limita de duritate (admisă de regulă), în aprecierea eliminărilor și a acordării loviturilor de la 7 m. A devenit un obicei de a fi sancționați apărătorii în cazul frecventelor intrări ale atacanților! Nu este de neglijat faptul că așa cum vor fi obișnuiți acum, în campionat, vor proceda și în întîlnirile internaționale care-i așteaptă pe jucătorii noștri fruntași. Cum acolo maniera de arbitraj este alta, este evident deserviciul pe care-l fac acum handbalului nostru o serie dintre arbitri.

Mai important decît aceasta, acum în preajma începerii pregătirilor finale pentru campionatele mondiale este analiza comportării sportivilor susceptibili de selecționare în lotul național. Fără a considera situația alarmantă (ne mai așteaptă încă o lungă perioadă de pregătire) trebuie, totuși, să arătăm că mulți dintre componenții de bază ai echipei evoluează sub nivelul posibilităților lor. De aceea, deși dorim să acordăm credit celor pe care i-am nominalizat în vederea pregătirilor pentru C.M., va trebui ca, după turneul de la Timișoara și comportarea în „Trofeul Carpați", să facem o nouă selecție, definitivă pentru lotul național care ne va reprezenta la C.M. Evident, fără eforturi deosebite în pregătire, în condițiile echilibrului valoric existent la ora actuală pe plan internațional, ne va fi greu să aspirăm la ocuparea unui loc fruntaș.

În timpul turneului de la București am putut aprecia comportarea constant bună a jucătorilor Orban, Birtolom, Negovan, Moldovan, Bota, Popescu și o oarecare revenire care se manifestă la Licu, Coasă, Gunesch, Goran și Kicsid. De această dată au fost mai puțin convingători Dumitru, Dincă, Penu și chiar Samungi, Oțelea și Gruia la care au apărut unele semne de oboseală.

Printre aspectele de loc plăcute pe care le-am semnalat în ultimul timp se numără și interminabilele discuții dintre jucători, starea de nervozitate care domnește în sînul unor echipe și care în nici un caz nu poate contribui la crearea unui climat favorabil, de muncă asiduă, conștiincioasă, rodnică în timpul antrenamentelor, la o atmosferă corespunzătoare în timpul desfășurării jocurilor.

Am prezentat în acest material-retrospectivă cîteva din neajunsurile care marchează activitatea handbalului nostru masculin, acum înaintea importantului examen pe care-l constituie campionatele mondiale. Am încredere că sportivii noștri, așa cum au făcut-o și în alte ocazii, își vor strînge cu siguranță rîndurile, vor uita micile neînțelegeri, se vor mobiliza pentru o pregătire care să asigure team-ului nostru reprezentativ nivelul valoric necesar menținerii și sporirii prestigiului său în lumea handbalului.

prof. Nicolae NEDEF
antrenor federal

ÎN CINSTEA ZILEI FORȚELOR ARMATE

A FOST DECERNATĂ CUPA „APĂRAREA PATRIEI"

În cadrul manifestărilor prilejuite de cea de-a 25-a aniversare a Zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, Consiliului Politic Superior al Forțelor Armate a inițiat un concurs dotat cu Cupa „Apărarea Patriei", pentru cea mai bună activitate de masă și pentru cea mai complexă bază sportivă.

Ieri, într-un cadru festiv, a fost decernată Cupa „Apărarea Patriei" unității militare în care ofiter cu pregătirea fizică este căpitanul Marin Tudor. În numele ministrului Forțelor Armate, generalul-locotenent Ion Șerb a înmînat trofeul comandantului unității și i-a felicitat pe militari. De asemenea, personalul unității a fost felicitat, pentru frumosul succes obținut, de primul secretar al Comitetului municipal al P.C.R. din garnizoana în care se află unitatea.

În cadrul aceleiași festivități au fost înmînate cupe, diplome și fanioane din partea Ministerului Forțelor Armate, Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, din partea unor federații de ramuri de sport și a Clubului Steaua.

În cuvîntul său, comandantul unității s-a angajat să muncească cu aceeași străduință pentru a cuceri din nou prețiosul trofeu în ediția viitoare a concursului și pentru a îmbogăți tradiția sportivă a unității.

După-amiază, pe moderna bază sportivă, au avut loc întreceri între subunități, și demonstrații de handbal, volei, baschet, oină și probe atletice.

Marin CIUPERCEANU

FINALIȘTII „CUPEI DAVIS" NE-AU VIZITAT

(Urmare din pag. 1)

sului. Parcă a întinerit, e mai proaspăt ca oricînd.

— Mai jucăm o dată challenge-round-ul?

— **De ce nu?** ripostează prompt, ca la un volei, vechiul nostru prieten. **Abia i-am prins gustul...**

— Și cu ce șanse?...

— **Pentru noi, viitoarea Cupă Davis va fi mult mai dificilă ca aceasta, pe care am încheiat-o cu locul doi. Vom fi capi de serie anul viitor, ceea ce este, desigur, un avantaj, dar, imediat după primul tur, vom putea să ne lovim de handicapul unor deplasări în fața echipelor cu care am jucat, în ultimele ediții, pe teren propriu. Și, printre acestea, se numără adversari redutabili ca U.R.S.S., Cehoslovacia. Mai pot cîștiga zona echipe ca a R.F. a Germaniei, Anglia, Spania. Cu ultimele două ne-ar conveni să cădem, fiindcă am juca acasă.**

— Iar dacă trecem, totuși, de zonă, ce mai putem face în continuare?

— **Aci intervine, din nou, diferența dintre jocul european, pe zgură, și cel al deținătorilor Cupei, tenisul pe terenuri rapide. Americanii păstrează, în continuare, marele avantaj acordat de regulament, de a organiza finala pe suprafața de joc care le convine. Și — ei știu prea bine — dacă vor pierde trofeul în fața unei echipe europene, șansele de a o recîștiga vor fi foarte mici. În orice caz** — spune Ion Țiriac — **eu reține părerea lui Donald Dell, căpitanul echipei S.U.A., că preferă, în finala viitoare, să întîlnească orice alt adversar decît România. Spunea aceasta chiar după jocurile de la Cleveland, nu după înfrîngerile suferite de echipierii săi, la Denver.**

Revenim la subiectul la ordinea zilei, victoria de la Denver. A fost totală: Ilie Năstase — locul întîi în turneul de simplu; Ilie Năstase și Ion Țiriac — locul întîi la dublu. Nu cunoșteam rezultatele detaliate ale acestui ultim turneu și profităm de ocazie pentru a le afla.

Ilie are cuvîntul:

— **Au participat 6 jucători, noi și cei 4 membri ai reprezentativei americane. S-au jucat calificări, în care Țiriac i-a învins pe Lutz și Pasarell. Și eu l-am învins pe Pasarell, apoi pe Țiriac, intrînd în turneul final. În semifinală, întîlnesc pe Arthur Ashe. Cîștig primul set cu 6–5 (se juca pe sistemul seturilor scurte), dar pierd pe al doilea cu 4–6. Apoi, în setul decisiv, reușesc să iau avansul necesar încheind cu 6–5 și luîndu-mi, astfel, revanșa pentru Cleveland...**

— **Am urmărit cu atenție meciul** — intervine Țiriac. **Năstase a jucat foarte bine, fiind superior lui Ashe în toate privințele, afară de serviciu, cu care acesta reușea să echilibreze jocul, profitînd, din plin, de avantajul ce i-l dădea cimentul.**

— Deci tot pe ciment...?

— **Da** — spune Năstase — **jucam, din nou, pe ciment, dar îi învățasem bine secretele. Cu Smith, în finală, am intrat mai decis ca oricînd să nu las nimic... Am servit bine, am luptat. Ca în primele două seturi la Cleveland, ca în partida cîștigată la Forest Hills, l-am ținut în mînă pe campionul american. 6–4, 6–5...**

— Iar la dublu?

— **În calificări am cîștigat la Lutz-Smith** — precizează Țiriac. **Jucăm finala cu Ashe-Pasarell, un meci foarte disputat: 6–4, 5–6, apoi, în setul decisiv ne distanțăm la 6–3.**

Într-un cuvînt, o revanșă. Pe seturi scurte, într-un turneu fulger, dar în condiții de joc asemănătoare Cleveland-ului. Ceea ce este deosebit de semnificativ. Teza noastră, a echilibrului de forțe, în challenge-round, își capătă acum o justificare elocventă.

— Și, mai departe?...

— **Reintrăm, la 6 noiembrie, în turneul „open" de la Paris, organizat în sala sporturilor „Pierre de Coubertin". Apoi, probabil, un alt turneu mare, la Wembley.**

Iată-ne, brusc, în fața unei noi despărțiri. Trebuia făcut, neapărat, ceva. Și — în două vorbe — s-a făcut pe loc.

— Jucați, duminică, la Progresul, o gală de revedere cu publicul bucureștean. De acord?...

Bineînțeles, că au fost de acord. Nu numai cei doi, dar și coechipierii lor, Petre Mărmureanu și Sever Dron. Au primit, cu bucurie, inițiativa ziarului nostru de a oferi iubitorilor de tenis din Capitală o întîlnire în fața fileului. Un rendez-vous festiv cu finaliștii Cupei Davis, ocazie admirabilă pentru a ne bucura ochii cu un tenis de calitate.

Vom fi cu toții acolo, în tribunele de la Progresul, în cea mai frumoasă duminică de toamnă a tenisului nostru.

ÎNTÎLNIRI PRIETENEȘTI CU ALPINIȘTII BULGARI

Alpiniștii de la T.S.K.A. Sofia și cei din asociația sportivă Armata Brașov au întreprins — zilele acestea — o serie de escalade în masivul Piatra Craiului și în Cheile Bicazului. Din echipa alpiniștilor bulgari au făcut parte, printre alții, și maeștrii sportului Encio Petcov, Boris Ovciarov și Dimităr Doncev, cunoscuți prin performanțele realizate în zona centrală a Pămîrului, unde au urcat în premieră două vîrfuri: primul înalt de 6256 m și denumit „Șipca", iar al doilea, care are 5666 m, purtînd numele „Bulgaria".

În Cheile Bicazului, alpiniștii români și bulgari au întreprins escalade pe trasee de gradul 5 B și au avut un bogat schimb de experiență, discutîndu-se diverse probleme legate de organizarea și echiparea expedițiilor pe munții înalți ai lumii.

În luna septembrie alpiniștii A.S. Armata Brașov au realizat o serie de escalade în munții Rila (Bulgaria) în zona denumită Zlia Zip (Colții Răi). Atît în Bulgaria cît și în România ei au stîrnit admirația sportivilor bulgari prin tehnica, eleganța și rapiditatea cu care s-au cățărat de-a lungul celor cinci trasee de maximă dificultate pe care le-au parcurs.

Emilian CRISTEA
maestru emerit al sportului

PESTE BLOCAJ

ABSENȚE NEMOTIVATE

Am mai argumentat în aceste coloane necesitatea perfectării unui număr cît mai mare de întîlniri internaționale, utile atît pentru contactul cu valorile voleiului mondial, cît și pentru verificarea rezultatelor propriilor noastre pregătiri. Ni se părea că numărul întîlnirilor ar fi cam mic. Totuși, nu am adus învinuiri cuiva anume. Persoane autorizate de la federație ne explicaseră — cu amănunte — că încercările de asigurare a unui calendar mai bogat au eșuat, din cauza nepotrivirii programelor noastre cu acelea ale celor pe care i-am fi dorit ca parteneri.

Am regretat nepotrivirea și am notat, la activ, impresia că forul de resort ar fi preocupat de acea componentă indispensabilă a pregătirilor noastre care este activitatea internațională.

Liniștiți de această impresie, am fost cu atît mai șocați aflînd, zilele trecute, că s-a luat hotărîrea să nu se înscrie echipe la ediția din acest an a Cupei campionilor europeni **nici la fete, nici la băieți.** Surprinderea noastră este împărtășită și de antrenorii echipelor campioane, unul dintre ei și antrenorul echipei reprezentative masculine.

Căutăm explicații și nu le găsim. Competiția aceasta se desfășoară cam odată cu campionatele noastre, deci eforturi speciale de programare nu ar cere. Înscriindu-ne am avea asigurat un număr de adversari (cît de mare ar fi acest număr ar depinde de comportarea noastră) de o valoare mai bună, am avea în față valori din echipele reprezentative ale altor țări și, pe de altă parte, am antrena în aceste meciuri jucători ai loturilor noastre naționale. Așadar, destule avantaje și nicidecum inconveniente. La ce vor fi gîndit cei care și-au asumat răspunderea pentru hotărîrea de a nu participa?

Te apucă și panica imaginîndu-ți că aceia care trebuie să conceapă și să aplice complicata operație a redresării voleiului românesc nu sînt în stare să dea răspunsul — simplu și singurul corect — **afirmativ,** la întrebarea dacă trebuie sau nu să participăm la C.C.E. Ne este teamă — în special — ca argumentul decisiv să nu fie acela al obținerii unor rezultate nesatisfăcătoare — iar dacă este așa, gîndirea de perspectivă a federației este într-un impas grav. Foarte greu am putut admite justificările în legătură cu neparticiparea la Olimpiadă, din cauză că stadiul pregătirilor noastre nu era destul de avansat. Ne trebuie întîlniri internaționale cît mai multe și Cupa campionilor europeni reprezintă o ocazie oferită pe tavă pentru completarea calendarului internațional. Refuzînd-o, ajungem să semănăm leit cu acei școlari, care, pe lîngă faptul că învață mai greu, nici nu se duc la școală.

Este foarte adevărat că rezultatele obținute la Berlin și Riga nu sînt încurajatoare și dau stringeri de inimă în perspectiva unor noi întîlniri. Dar dacă ne vom strădui să absorbim pilulele amare ale înfrîngerilor în doze cît mai mici, nu vom reuși decît să amînăm recunoașterea gravității situației.

Ar trebui să avem o suită de întîlniri internaționale la nivel de națională, în C.C.E. și între cluburi cu riscul — sau dimpotrivă în scopul — de a constata cît de serioasă e situația voleiului nostru.

Pînă una, alta, sugerăm federației să studieze posibilitatea de a reveni asupra hotărîrii. Ar fi spre binele voleiului nostru.

Marcel RUSESCU

ARBITRAJ DE MÎNTUIALĂ

Am asistat la ultimul concurs de verificare în vederea startului în campionatul republican de motocros, desfășurat la Cîmpina, pe un traseu care nu-ți oferea nici un moment de relaxare. Numeroase viraje și obstacole abrupte au supus pe concurenți la grele eforturi, triindu-i după valoarea lor.

S-a alergat într-o clasă unică, pînă la 500 cmc. În excelentă dispoziție, tînărul brașovean Adam Crisbai și bucureșteanul Cristian Dovids au fost principalii animatori ai concursului. În manșa a doua, în disputa lor s-a intercalat ploieșteanul Ștefan Florian. Venit din urmă ca un bolid, feroviarul ploieștean a preluat conducerea, pe care n-a mai cedat-o. La anunțarea rezultatelor, însă, entuziasmul învingătorului s-a transformat subit în amărăciune: arbitrii îl penalizaseră pe motiv că nu trecuse printr-o poartă. Zadarnic a încercat tatăl concurentului (cel care îl și antrenează pe Ștefan!) să dovedească nevinovăția fiului său. Juriul a fost de neinduplecat: **„Băiatul dv. n-a intrat prin poarta nr. 10." De abia la București, cînd s-au verificat fișele arbitrilor de pe traseu, s-a constatat că, în realitate, alergătorul cu nr. 47, Liviu Ichim, ocolise poarta buclucașă. Cum au explicat arbitrii eroarea lor? Foarte simplu: „Ștefan Florian purta numărul de concurs 10, iar poarta în discuție tot aceeași cifră și s-a produs o confuzie de numere".** Atît...

Ne așteptam ca cei care au săvîrșit greșeala să comunice presei rectificarea cuvenită. Dar n-au făcut-o. Numai la intervenția biroului federal, Ștefan Florian a fost repus în toate drepturile, ocupînd locul 3 în clasamentul general, pentru care va primi și premiul respectiv.

Tr. IOANIȚESCU

break! stop!... box!

ÎNCOTRO, NOBILĂ ARTĂ? (I)

Marile competiții de box din ultima vreme și — în mod deosebit — rezultatele lor, au creat specialiștilor în ale pugilismului obiecte de discuții, de interpretări și concluzii, de propuneri și măsuri, toate avînd drept scop să lămurească perspectivele boxului amator și — ce este mai important — să formuleze cerințele acestora.

Rezumînd multitudinea acestor preocupări — care, spre cinstea boxului și slujitorilor săi, îmbracă forme variate și profund analitice în tratare — se poate afirma că totul se rotește, în prezent, în jurul unei întrebări: **„boxul tehnic, sau boxul în forță?"**

Se afirmă și se exemplifică, se compară rezultate, se susțin sau se înlătură practici și metode, se caută — într-un cuvînt — nou, care nu numai să răspundă întrebării, dar să ofere și elemente pregătitoare încadrării prin rezultate în acesta.

Boxul amator, ca disciplină sportivă, evoluează continuu, în pas cu toate ramurile sportive și marcat de aceleași precepte ale căutării și găsirii de noi elemente care să-i îmbunătățească conținutul, spectaculozitatea și rezultatele.

Spre deosebire de sporturile colective, însă, unde domeniul tehnico-tactic prezintă un cîmp mult mai larg de cercetare, boxul — sport individual — oferă un astfel de cadru ceva mai restrîns, motiv pentru care o „descoperire", un element nou în tehnica și tactica pugilistică, se manifestă mult mai rar și presupune o cunoaștere perfectă atît a realizărilor „la zi", cît și a consecințelor acceptării noului element.

Departe de noi intenția de a minimaliza preocupările intense ale specialiștilor din alte ramuri sportive, dar trebuie să recunoaștem că sporturile individuale — și, mai ales, boxul — prezintă caracteristici aparte. În fotbal, de exemplu, aplicarea unei noi scheme de joc poate slăbi apărarea unei echipe, aceasta primind un anumit număr de goluri, dar dacă înaintarea se încadrează în schemă și dă un gol în plus față de cele ale adversarilor, echipa a cîștigat și „inovația" a fost considerată corespunzătoare.

În box, un singur defect în apărare, generat de o noutate, poate determina rezultatul. Și cînd ne gîndim că acest rezultat se materializează prin pumni, trebuie să fim de acord cu acest „aparte" care caracterizează sportul cu mănuși.

Acesta este motivul pentru care în box noutățile apar mai rar, și tot așa se explică de ce cutezătorii în acest domeniu se feresc, totuși, de generalizări.

Se vede treaba, însă, că, în prezent, boxul amator mondial trece printr-o perioadă care impune precizări. Altfel, nu poate fi explicat de ce, în ultima vreme, foarte mulți specialiști își ascut condeiele și își împărtășesc public opiniile.

S-ar părea că, prin rezultatele boxului românesc la ultimele mari competiții, noi am avea toate motivele să fim liniștiți. Titluri europene și balcanice, locuri fruntașe la marile turnee de la Kiev și Berlin, victorii ale echipelor de tineret și juniori, totul pledează în favoarea unei activități cu rezultate bune. Și, cam așa este! Dar, am comite o mare greșeală dacă, bazîndu-ne pe acest lucru, am rămîne doar simpli spectatori la ceea ce se întîmplă în jurul nostru, la măsurile care se iau în foarte multe țări, ca urmare a constatărilor specialiștilor.

Așadar, astăzi, mai mult decît în anii precedenți, se ridică problema tratării cu toată atenția a conținutului boxului amator, ținîndu-se seama de existența unei tendințe de orientare generală spre elementul forță și a unei lăsări pe plan secund (sau în cel mai bun caz, ajutător) a tehnicității. Există această tendință și a o ascunde ar însemna a nega realitatea, a ne situa în afara ei, a aduce un deserviciu perspectivei boxului amator.

Se pornește de la constatarea că în ultimele mari competiții internaționale sau întîlniri bilaterale, boxul în forță s-a manifestat intens și — ce este important de reținut — că a fost mai rezultativ ca în trecut. Multe țări — și, în special, cele din Africa, Asia și America Latină, în care mișcarea pugilistică se află la început de drum — în dorința de a se afirma cît mai repede pe plan internațional, apreciază că acest lucru poate fi realizat prin urcarea în ringurile marilor turnee a unor boxeri astfel pregătiți încît să urmărească — în exclusivitate — loviturile decisive.

Din păcate, lucrurile nu se opresc aici. Au fost suficiente cîteva succese ale acestor boxeri, ca să apară și să se dezvolte „teoria" prevenirii și contracarării lor tot prin boxul în forță. Timid la început, cu mai mult curaj pe parcurs, s-a ajuns ca astăzi, țări cu tradiție în box, cu prestigiu pugilistic creat pe baza tehnicității avansate, să pună un mai mare accent pe tăria loviturilor, pe o asemenea pregătire încît, „dacă-i vorba de k.o., k.o. să iasă!"

Și cum aceste aspecte par mai spectaculoase (deci, încurajate de o parte din public), cum — din păcate — nu există o prevedere regulamentară care să interzică unui boxer să urmărească numai scoaterea din luptă a adversarului, cum și arbitrii judecători mai încurajează, uneori, prin decizii și hotărîri luate în ring, asemenea „lupte cu pumnii", s-a ajuns în situația formulării, cu tot mai multă insistență, a întrebării: „încotro, nobilă artă?"

ing. Constantin CHIRIAC

MEMENTO TIMIȘOREAN

(Urmare din pag. 1)

din orașul nostru. O prezentare a întregului program ar ocupa, desigur, un spațiu prea mare. De aceea, ne rezumăm să subliniem doar cîteva întreceri mai importante.

Noua sală de sport va găzdui duminică un atractiv program, ce începe la 8,30 cu jocul divizionar de baschet masculin dintre Universitatea și Politehnica București, ce se anunță foarte disputat, dacă ne gîndim la tradiție. În continuare două partide de volei Universitatea — I.E.F.S. București (divizia A — feminin) și derbyul local masculin C.F.R.-Universitatea (divizia B). Programul se va încheia cu jocul de baschet de divizia B în care proaspăt promovata Utilajul primește replica Constructorului Hunedoara.

Handbalul, care aduce satisfacții mari timișorenilor, își încheie activitatea în aer liber cu două meciuri importante. Unul legat de lupta pentru titlu, dintre formațiile feminine Confecția București și Universitatea (pe terenul acesteia din urmă, duminică la ora 10,30), al doilea, care va tranșa ordinea în coada clasamentului, între echipa locală Constructorul și Progresul București (pe terenul Constructorul, la ora 9,00).

Iubitorii de fotbal au declarat corigentă echipa Ripensia, care însă n-a reușit să aducă un punct din deplasare. Ei se vor îndrepta totuși, cu speranțe spre stadionul „1 Mai", că doar-doar vor asista la o victorie în meciul cu Electroputere Craiova. Deși este vorba de un „11" care știe să aducă puncte și din deplasare. În fine, în divizia C de fotbal, derbyul seriei a V-a, dintre U.M.T. și Minerul Lupeni, va avea loc pe stadionul C.F.R.

Amatorii de rugby sînt în vacanță, deoarece divizionara A, Universitatea, are programul întrerupt, U.M.T. joacă în deplasare, iar Politehnicu, deși este programată în etapa a V-a acasă, încă nu s-a prezentat la nici un joc. De ce? Sînt unele versiuni ce ar merita să fie discutate separat...

...Și așa am mai putea înșira campionatele județene la handbal, volei, baschet, fotbal, tenis de masă, popice, campionatul școlar de fotbal, întreceri atractive, interesante, chiar dacă nu angajează performerii sportului local. Ca de obicei, toamna timișoreană se anunță bogată în activități sportive. Să sperăm și în performanțe. Dar, la acest din urmă capitol, cei ce au ultimul cuvînt sînt, firește, competitorii. Îi vom urmări la lucru, îi vom încuraja, în dorința de a le și aplauda succesele.

EFECTELE NECUNOAȘTERII REGULAMENTULUI

Fără doar și poate că rezultatul meciului masculin dintre C.F.R. Timișoara și Voința Tg. Mureș constituie principalul obiect de comentariu al primei etape a campionatului divizionar de popice. În plus, consemnînd doar scorul sec al întîlnirii, am rămas datori cu unele explicații, pe care am considerat că e necesar să le aducem la cunoștința cititorilor.

5 000 — 0. N-a fost neprezentare, n-a fost vorba de mistificarea legitimațiilor sau de vreo altă culpă care să elimine întreaga echipă mureșeană de pe teren, ci pur și simplu o acțiune necugetată a antrenorului echipei Voința. Iată ce ne relatează corespondentul nostru, dr. P. ARCAN: **„Partida n-a avut loc, deoarece formația din Tg. Mureș a refuzat să se prezinte pe pistă, pe motiv că nu i s-a pus la dispoziție procesul verbal de omologare a arenei. Deși arbitrul Gh. Iancu (Arad) a propus să înceapă întrecerea și, pe parcurs, să se aducă procesul verbal, la ora 8,25 oaspeții, la sugestia antrenorului lor, au părăsit arena. 15 minute mai tîrziu, documentul în discuție a fost prezentat conducătorului de joc".**

Corespondentul nostru nu precizează hotărîrea arbitrului, dacă a consemnat sau nu vreun rezultat pe foaia de concurs. Discutînd însă cu specialiștii federației faptele petrecute la Timișoara, am ajuns la concluzia că echipa lui Tiberiu Szemani se află în postură de învinsă cu 5 000 — 0. De ce? În primul rînd pentru că, o dată ce arbitrul, singurul în măsură să aprecieze dacă e sau nu practicabilă sala, a dat drumul la joc, oaspeții aveau doar dreptul să facă contestație, care urma să fie judecată de forul de resort. Apoi, pentru că federația, care prin comisia ei de specialitate a omologat pistele cu aparate mecanice pentru depistarea eventualelor defecțiuni ale arenei, a programat meciul la data și ora fixată în programul turului campionatului, programarea era regulamentară. În sfîrșit, deoarece regulamentul competiției nu prevede nici o clauză care ar obliga echipa gazdă să prezinte oaspeților procesul verbal de omologare a sălii. Prin urmare, toate argumentele converg la faptul că antrenorul Tiberiu Szemani și-a scos echipa de pe teren din necunoașterea condițiilor regulamentare de concurs. Eroarea respectivă costă extrem de scump pe popicarii mureșeni, aflați printre favoriții campionatului, întrucît ei pleacă din start cu un handicap foarte mare. Păcat!

I. TRAIAN

P.S. În ultimul moment am aflat că timișorenii sînt de acord să rejoace partida, cu condiția ca asociația din Tg. Mureș să suporte toate cheltuielile. Un adevărat gest de sportivitate din partea feroviarilor.

AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILE PENTRU CAMPIONATELE MONDIALE

Au început pregătirile pentru campionatele mondiale de popice (24—30 mai, 1970, Bolzano). Specialiștii federației, care au urmărit, luni de zile, evoluția unui număr mare de jucătoare și jucători în diverse concursuri și campionate, au făcut o primă selecție: **fete:** Minodora Ghețan, Margareta Szemani (Tg. Mureș), Elena Trandafir, Crista Szocs, Cornelia Moldoveanu, Florica Neguțoiu, Elena Cernat, Ana Marcu (București), Mariana Antuș (Brașov), Ildico Zsizsik (Reșița), Voichița Babuțiu, Melania Babuțiu (Arad); **băieți:** Ion Micoroiu, I. Băiașu, I. Tismanaru (Reșița), P. Purje (Cîmpina), C. Vinătoru, Gh. Silvestru, D. Dumitru (Ploiești), V. Măntoiu, A. Vrînceanu, C. Voicu, Gh. Dumitrescu (București), P. Burian (Baia Mare).

ÎN TOAMNA DE CURÎND SOSITĂ — ÎMBRĂCĂMINTE POTRIVITĂ

- Pardesie de stofă pentru bărbați și băieți
- Raglane din țesături de bumbac și fibre poliesterice pentru bărbați și băieți.

Elegante, practice.
Pentru sezonul rece li se pot atașa mesade sau slavute.